

Rozloučení třídy 9.A - 2010/11

Vážení učitelé, milé spolužačky a spolužáci. Jelikož se blíží náš poslední červen, naše jízda autobusem je téměř na konečné zastávce. Dovolte, abychom se rozloučili a řekli několik slov.

Ne vždy jsme táhli za stejný provaz, ale uzel se nikdy nevytvořil. Odnášíme si spoustu dobrých vzpomínek na sportovní akce, naše postávání u dveří, lyžařský i vodácký kurz, na zábavné hodiny a rozdávání vysvědčení. Naše vzpomínky nedovolí zapomenout na Honzův smích, Dominičino neustálé svačení pod lavicí, na Lucčiny rozpačité pohledy, na Šárčiny prachovky ani na naši metalovou nástěnku. Nervy našich učitelů jsme značně poškodily, ale doufáme, že vzpomínky na nás nebudou jen ty špatné.

Během těch devíti let jsme poznali všechny učitele od paní učitelky Adamčkové po paní učitelku Zemkovou, kterým chceme poděkovat. Náš obrovský dík patří paní učitelce Koškové, která položila základní kámen našim vědomostem. Paní učitelce Kopsové děkujeme za užitečné rady a nejzáživnější hodiny a samozřejmě děkujeme i panu učiteli třídnímu, který při nás stál v dobrém i ve zlém. Jeho typická věta: "Tohle teď nehodlám řešit!" nás vždy dokáže pobavit a jistě navždy zůstane v naší paměti.

Základní škola a soužití se spolužáky nás naučilo základním životním pravidlům, ale ta pravá škola nás teprve čeká-škola života. Jelikož naši spolužáci byli různí, naučili jsme se, že ne s každým musíme vždy dobře vyjít, ale dokážeme i s ním v klidu jednat. Náš devátý ročník složený ze zcela odlišných tříd 9.A a 9.B je velmi přátelský. Mezi námi je mnoho dobrých kamarádů a přátel, bez kterých bychom si náš pobyt ve škole nedokázali představit.

Zanedlouho se všichni rozutečeme na střední školy a budeme vzpomínat na společně prožité příběhy. Devět let jsme byli jeden tým. Bylo to devět perných, ale krásných let plných smíchu a pohody. Nyní můžeme jen plánovat třídní srazy a přemýšlet, zda se náš tým ještě někdy sejde v základní sestavě. Doufáme a děkujeme...

9.A